

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail, Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 10, Vol. 29., Říjen-October 1995.

Podnikatelé poletí do USA a Kanady

Čeští podnikatelé se budou moci ve dnech 25. listopadu až 8. prosince letošního roku zúčastnit mise do USA a Kanady, kterou organizuje Hospodářská komora České republiky (HK ČR). Uvedl to B. Štědrňák z oddělení zahraničních styků HK ČR.

Jednáni budou zaměřeny na spolupráci s tamními úspěšnými firmami z oblastí strojírenství a elektroniky, informačního a počítačového průmyslu, stavebnictví, ekologie a špičkové lékařské techniky.

Hospodářské styky s USA a Kanadou mají dlouholetou tradici a současná výměna podle B. Štědrňáka neodpovídá potenciálním možnostem a volnému trhu obou zemí.

Obrat zahraničního obchodu mezi ČR a USA v minulém roce činil 802,2 miliónu USD, z toho český vývoz dosáhl 395,5 mil. USD a dovoz 406,7 mil. USD. Celkové se vývoz do USA na českém zahraničním obchodě v roce 1994 podílel jen 2,1 procenta, dovoz z USA 3,4 procenta.

Mezi tamními firmami, s nimiž budou moci čeští podnikatelé jednat, patří hlavní firmy General Electric, Novell, Hewlett Packard, Autodesk, Silicon Graphics a Tricord.

Výše poplatků, zahraničního letenku, ubytování, pojištění a transfery po celou dobu mise, činí 110 000 Kč. *SP, vpr*

Škoda otevřela muzeum své stoleté historie

Mladá Boleslav (sm) - V prostorách nejstarších výrobních hal automobilky Škoda bylo včera otevřeno muzeum, mapující stoletou historii mladoboleslavské firmy. Moderní, vzdušné a velkoryse pojaté muzeum má zatím pětáctičet exponátů strojů, které představují vývoj výroby ve Škodě. K vidění jsou první bicykly a motocykly Laurin & Klement, první vozy se značkou Škoda, sportovní speciály a též současné modely automobilky. Mnoho exponátů však muselo zatím ještě zůstat v depozitářích, a přežívají v mnohem skromnějších podmínkách.

K většině vystavených vozů mají návštěvníci takřka volný přístup.

Celý projekt muzea, který se začal uskutečňovat až po vstupu Volkswagenu do Škody, přišel asi na padesát milionů korun. Muzeum je otevřeno denně včetně víkendů od devíti do sedmácti hodin. *MF D 23.10.95*

HUMOR

„Byla jsi mi, drahoušku, v těch lázních věrná?“ ptá se manžel po návratu své choti.
„Jak by ne, dokonce několikrát!“

Ve tři v noci zazvoní u pana Rumlíka telefon. „Mohu se vás na něco zeptat?“ hovoří neznámý hlas.
„Ted, ve tři hodiny ráno?“
„Děkuji, to jsem právě chtěl vědět.“

Ojedinelý systém odborné přípravy a výchovy průmyslového dorostu se zrodil ve Zlíně Sedmdesát let Baťovy školy práce

Slavnostní setkání asi 150 členů Baťovy školy práce u příležitosti 70. výročí vzniku školy se uskutečnilo ve Zlíně. Slavnostním okamžikem byl přítomen i Tomáš Baťa a další pozvaní hosté.

Mgr. JAROSLAV KAĐUREK

V roce 1925 se objevil v novinách inzerát „Baťa hledá 200 mladých mužů - absolventů měšťanských škol nebo nižších škol středních, z nichž chce udělati samostatné a podnikavé lidi.“ Do 1. ročníku Baťovy školy práce (BSP), která trvala tři roky, přijali 80 žáků, kteří pracovali v dílnách a kromě toho tři hodiny trávili ve škole. Později byla BSP prodloužena na čtyři roky a k odbornickým školám přibývaly další - strojírenské, chemické, gumárenské, stavební, obchodní.

Učení prací se stalo hlavní výchovou a vyučovací metodou. Do BSP byli přijímáni čtrnácti a patnáctiletí chlapci, kteří s dobrým prospěchem ukončili 3. ročník měšťanské školy nebo případně nižší reálku a složili psychofyzickou zkoušku.

V dílnách si měli mladí muži osvojit znalosti získané ve škole, ale také dosáhnout manuální zručnosti. Za vykonanou práci dostávali týdenní výplatu podle úkolových sazeb. Týdenní mzdu musel každý žák vyúčtovat v ročence a zbytek peněz si nechat. V internátu, kde vládl polovojenská disciplína, měl společný pobyt dát všem stejné podmínky a usnadnit písemnou nebo naopak nedostatek rodinné péče doma.

Tomáš Baťa (1879-1932), který zavedl ojedinelý systém výchovy mladých mužů tvořících páteř jeho podniku.

Celkový prospěch žáka nebyl hodnocen jen podle výsledků ve škole, ale i podle výkonů v továrně a chování v internátu.

BSP představovala ve světě v této době ojedinelý systém odborné přípravy a výchovy průmyslového dorostu tím, že se realizovalo metodické spojení celého výchovně-vzdělávacího procesu - výuka ve škole, práce v továrně a výchova v internátu pod jedním společným vedením,

které představoval vychovatelský sbor.

Baťova škola práce zahájila svou činnost 15. září 1925. Všichni žáci pracovali pět dnů v týdnu po osmi hodinách. Pracovní doba v továrně trvala od 7 - 12 a od 14 - 17 hodin.

Při praktickém výcviku šlo především o to, aby žák zvládl příslušnou technologii výroby, aby se seznámil s organizací výroby a administrativním řízením.

Počátkem 30. let došlo v BSP k podstatným změnám v rozsahu i kvalitě výuky. Přibýly nové předměty jako chemie, fyzika, biologie. Mimořádná pozornost byla věnována výuce cizích jazyků. Učili se zde také mladí chlapci ze všech světadílů.

V roce 1929 byla založena Baťova škola práce i pro mladé ženy. Samostatně BSP se postupně zakládaly například v Třebíči, Sezimově Ústí, ve Svitě na Slovensku a jinde. Celkově dokončilo BSP více než deset tisíc absolventů. Její činnost skončila nástupem komunistického režimu v únoru 1948.

Připomeňme si ještě slova zakladatele školy Tomáše Baťu (*1932) před jejím otevřením v roce 1925: „Slovo muž znamená životel. Čtrnáctiletý hoch začíná na sebe vydělat a je proto mladým mužem...“

„Za své zaměstnání zvolte svobodné živnosti, to jest zemědělství, obchod, průmysl. Jen ve svobodné živnosti rozvine se život člověka plně. Jen v těch vitálních silách a nadáních mužů bezpodmínečně. Šíla těla i ducha budí vaše heslo: Vyhledávejte zápasy! Nebojte se ran! Nezeslábnete svých tel nečestmi, jako pitím, koutením atd. Nečest je matka porážky. Činnost a síla jsou cesta k vítězství.“

Ukážte, že jste dospělý a kopírujte všechny 7, 20. a 30. let, přesto Baťova škola práce je našim průmyslovým školám nebo učilištím v mnoha směrech vzorem a inspirací i v dnešní době. *SP, vpr*

Žádosti o kanadské vízum budou vyřizovat i některé agentury

Praha (gro) - Žádosti o vízum do Kanady, které nyní vyřizuje už pouze vízové a imigrační centrum ve Vídni, zájemci získají nejen na Kanadském velvyslanectví v Praze, ale i u některých pražských cestovních kancelářích. Mezi nimi je Čedok, Thomas Cook, American Express, Wolff Travel, European Travel Tours a Agentura Welcome.

Tyto cestovní agentury mohou po dohodě s klienty zasílat vyplněné žádosti na velvyslanectví ve Vídni, kam byla přemístěna vízová a imigrační sekce kanadské ambasády v Praze.

Vízové poplatky, které nyní stojí od jedenácti set do sedmácti set korun, mohou lidé zaplatit prostřednictvím Československé obchodní banky.

Ti, kteří si budou chtít žádost o vízum předložit sami, musí ji zaslat spolu s cestovním pasem přímo do Vídne. Pracovníci cestovních kancelářích však varují, že se jejich doklady během cesty ztratí.

Kanadské velvyslanectví doporučuje podat žádost o vízum nejmeně tři týdny před plánovaným odjezdem. *MF D 21.10.95*

Když se letos v únoru stal dirigentem č. 1 a hudebním ředitelem Bolshoi Symphony Orchestru 31-letý slovenský Peter Feranec, byla to světová senzace. Nyní se naskytá možnost vidět tohoto bratislavského rodáka v akci: bude se svým souborem v Roy Thomson Hall v Torontě v pondělí 30. října, v 8 hodin večer. Bolshoi orchestr byl založen v roce 1778 a největší vliv na jeho vývoj měl skladatel P. Tchaikovsky. Domovem souboru je Moskva. Čítá na 300 znamenitých hudebníků a během letošního turné vystoupí v Kalifornii, v Chicagu, ve Washingtonu a v New Yorku.

Čechoameričan plánuje tunel mezi Asií a Amerikou

Železniční tunel pod Beringovým průlivem dlouhý 97 kilometrů má spojit Asii s Amerikou. Autorem projektu je Američan českého původu George Koumal, napsal německý týdeník Der Spiegel.

Triapadesátiletý Koumal nad svým nápadem přemýšlel již od roku 1986. Při četbě zažloutlých spisů zjišťuje s uspokojením, že „není žádný blázen“: ruští a američtí inženýři již v roce 1905 založili za stejným účelem firmu „Trans Alaska Siberian Railroad“. Ta ovšem zanikla ve zmatcích říjnové revoluce ještě dříve, než mohl být vyhlouben první kubík zeminy.

Technicky není stavba tunelu pry o nic zvlášť náročná, říká Koumal, povoláním důlní inženýr. Na svém nejúžším místě je Beringův průliv jen 85 kilometrů široký a leží tu jeden ruský a jeden americký ostrov. Podle projektu zde má být do

tunelu umístěného v hloubce 60 metrů vhnán čerstvý vzduch. Mimochodem: v těchto místech by cestující přejižděli datovou hranici.

Celková délka všech částí tunelu by musela být ve srovnání s kanálem pod Lamanšským průlivem téměř dvakrát delší, avšak to Koumala neodrazuje. Ve srovnání s drolicím se vípencovým a jílavým podložením tunelu mezi Francií a Velkou Británií leží pod Beringovým průlivem koneckonců pevnější žula. Složitější je ovšem odpověď na otázku, jak by vlaky po projeti tunelu pokračovaly v jízdě. Od sibiřského pobřeží až do průmyslového města Jakutsk ležícího na trase sibiřské magistrály leží 3 300 kilometrů bez železničních kolejí - to je jako vzdálenost mezi Lisabonem a Istanbulem. Naproti tomu na Aljašce by Koumal musel nechat postavit na věčné zmrzlé půdě pouhých 1 800 kilometrů kolejí, aby vlaky z tunelu do-

razily do železniční stanice ve Fairbanks. Doba výstavby „nejvelkolepějšího projektu dějin“ plánuje Koumal až na 20 let, náklady na 50 miliard dolarů. Tuto sumu považuje za financovatelnou, pokud by se do projektu zapojily vlády v Moskvě a ve Washingtonu. Přes léta trávící lobbování se mu však ještě nepodařilo projekt prosadit. První konference o tunelu pod Beringovým průlivem se konala v roce 1992 ve Washingtonu; druhá o rok později v Moskvě. Nejvyšší aljašské kruhy mu prý držely palce, Clintonova vláda již meně. Na další konferenci, která se měla konat v září v Londýně, ale byla pro velký zájem - počet účastníků narostl z očekávaných 200 na 500 - odložena na únor příštího roku, bude Koumal hledat investory, kteří by financovali projektovou studii za sedm milionů dolarů. *MF D 21.10.95*

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávku inserátů, opravu
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 3A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
USA, jako tiskopis ...	\$ 22:00
Evropa, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
Evropa, letecky ...	\$ 34:00

Pro předplatné v České republice:

Volné předplatné v komu-
nální lze zaslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
150 43 Roztoky u Prahy.

Odešel významný novinář

Dne 17. srpna t.r. zemřel v nemocnici v Trentonu, Ont. ve věku 96ti let známý krajan a batovec Antonín Cekota. Umy-
slně o něm píšeme jako o novináři, protože vrcholem jeho
životní kariéry bylo období před Druhou světovou válkou,
kdy byl de facto šéfem veškerého zlínského tisku. Narodil
se 13. ledna 1899 v Napajedlích, jako první ze sedmi dětí
malého obuvníka, opustil školu ve 14ti letech a pracoval
postupně jako zeďník a dělník v továrnách na obuv. Naru-
koval do rakouské armády za I. války, ale v r. 1919 se na
Slovensku účastnil bojů proti Maďarům. Byl zraněn. Pak
si uvědomil význam dalšího vzdělání a studoval na průmyslové škole v Pardubi-
cích. Pracoval v několika dílnách vyrábějících obuv a veškeré své úspory věno-
val na další technické vzdělání. Když mu bylo 26 let, přijal pozvání Tomáše Ba-
ti st., aby vyučoval na technické škole jím zřízené a redigoval týdeník. Tuto
publikaci postupně rozšířil na skupinu osmi různých časopisů, opírajících se
o vlastní tiskárnu a nakladatelství knih. Po okupaci Němci byl jako první ze
zlínských občanů zatčen. Když byl dočasně propuštěn, přidal se ke skupině batov-
ců, která emigrovala do Kanady. Vedle dr. K. Herze a bratří Dačarových se stal
nejbližším spolupracovníkem Tomáše Batí ml. na Batavě. Během války byl aktiv-
ní v Sokole, Čs. nář. sdružení a v jiných spolcích. Napsal stovky článků rásu
hospodářského a technického. Nejznámější je jeho kniha "Boj o domov", 358 stran,
která vyšla v r. 1944. Na sklonku 60. let se stal předsedou torontské skupiny
Společnosti pro vědy a umění; jeho konference byly skutečně hodnotné. Poměrně
málo známý je Cekota jako překladatel, např. přeložil výběr z díla anglického
básníka Johna Mansfielda "Volání moře". V poslední době sestavoval materiály
o T. Batovi ml. Měl štěstí, že v pozdním věku našel v Jindřišce obětavou paní,
která mu pomáhala překonávat obtíže a bolesti stáří. Byl to vzdělaný muž. H

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Letos tomu bylo už 20 let, co
v Torontě zemřel býv. předseda
Masarykova ústavu a krajaňský podnikatel Prokop V. Havlík. Za I. vál-
ky byl v čs. legiích v Itálii. --Krajan J. K. navštívil Kolumbiu v již-
ní Americe a sešel se s mužem, který oslavil své 125. narozeniny. Řekl
tisku, že pije denně 3 litry mléka. --John Sadílek, maj. firmy Far West
Outfitters /536 East 4th St., N. Vancouver, BC, V7L 1L6/ napsal zajíma-
vý článek "Chilkoot Pass". Přísmyskem prošel na 18.000 lidí během "zla-
tých horeček" před 100 lety. --Všech 585 prodejen LCBO má přejít do
soukromých rukou, ač vydělaly za rok 94 přes 630 mil. dolarů. Prodej-
ny budou prý brzy otevřeny i v neděli. --Zlatým hřebem oslav 28. X. v
Ottawě 27. 10. bude vystoupení pianisty A. Kubálka. Bude hrát Brahmsa,
Chopina a Smetanu. --Kanadská turistická vísa návštěvníkům ČR uděluje
Visa Section, Canadian Embassy, Laurenzberg 2, 1010 Wien, Austria.
Tel. 431531383000. Vyřízení formalit trvá max. 3 týdny. --ČSA oznámily,
že od 1. listopadu 95 do 30. 3. 1996 platí podstatně snížené sazby pro
lety mezi Prahou a Torontem. Tel. v Torontě: /416/ 363-3174. --I smě-
nární cizích valut v Torontě vyměňují české koruny za dolary a obrá-
ceně. --Tradiční bazár krajanů v Montreálu bude 28. 10. v St. Monica
Parish Hall, 6405 Terrebbonne, pořadatelem je místní odbočka Čs. sdruže-
ní. --Bazár v Torontě bude v neděli 5. listopadu od 12ti do 17ti hod.
v Ukrajinském kult. středisku, 85 Christie St. Bude to možná bazár po-
slední. --Klub seniorů v Montreálu děkuje p. Anuši Škvorové za umožně-
ní pěkného letního pikniku. --Posila pro krajaňskou obec v oblasti Ot-
tawa/Hull: dr. M. Skála se tam přestěhoval ze Sudbur a má adresu: Apt.
2006, 110 Rue du Chateau, Hull, Que. J9A 1T4. Tel. /819/ 595-9376. /Asi
má důvěru v NO vote. /--Asi tučet krajanů cestujících do staré vlas-
ti na kanadský pas bylo při odletu z Prahy na ruzynském letišti bě-
hem min. měsíce postiženo pokutou 500ti Kč, že se během pobytu v ČR
nepřihlásili na policii. Podle stávajících zákonů je to nutnost a
nesplnění se lehce zjistí na kompjútru. /Kontroly se strefují také
do krajaňských turistů z Austrálie. /--Revue "The Beaver" měla článek
o sovětském defektorovi I. Gouzenkovi, který před 50ti lety požádal
v Kanadě o azyl; vynesl se sovětské ambasády, kde pracoval jako ši-
fant, na 800 tajných dokumentů a tím odhalil špiónážní síť v An-
glii a v Kanadě. Zemřel v r. 1982 v Mississauga. --"Nepotřebujete mít
právníka, když chcete pozvat na návštěvu
Vaši tchyni" nadepsal svůj užitečný článek
v tor. "Staru" Joe Serge. /Uvedl příklady,
že právníci si účtovali až 1.500 dol. /--
Eva Daczková, tel. : 705/ 445-0089, pronajme
v moderní lyžařské chatě 5km od Colling-
woodu jednotlivé pokoje či celý byt, na
víkendy či týdně. Adresa: Swiss Meadows,
RR 2, Ravenna, Ont. NOH 2E0. --Máme seznam
ministrů a jejich personálu nové provinční vlády. Kopii můžeme poslat
vášním zájemcům. -- L. Storzorová, 1652 Mountbatten Pl., Victoria, BC V8S 6J9,
nabízí nové knihy: M. Viewegh "Máryna na vraždu", \$9:50, "Báječná léta pod
psa", \$14:50 a "Nápadě laskavého štenče", \$9:50. Kdo objed-
ná dostane bonus: jedno číslo "Reflexu". --Ozví Zeman má no-
vou adresu: 702-150 Queen St. S., Kitchener, Ont. N2G 4T7. --
hlavou Českého a Slovenského Sdružení v Kanadě se stala p.
Blanka Rohmová, gen. tajemnicí Eva Chambers. Místopředs-
dou pro oblast záp. Kanady byl zvolen Z. Fišera. --B. Špačko-
vá věnovala do naší knihovny knížku Jana Bouzý "Vzpomínky
malého uprchlíka", 168 stran a fotogr. příloha. Autor prý
žije v Kanadě. Kde? --Senátorka Anna Cooks-ová podala v
kan. senátu návrh, aby se rozsudek nad K. Homolkovou zvýšil
z 12ti na 25 let. --Osmičlenný team sportoval ze Vsetína
/v rámci přírodovědecké expedice "Yukon-Alaska 95"/ sšel ně-
kolik divokých amerických a kanadských řek. Reportáž měl
list "Region Valašsko". --Na sjezdu OA ve V. Meziříčí nebyl
Evžen Bořuta z Toronta; mezi absolventy ročníku 55 bude.

18-ti letá Helena Kratochvílová z Oakville, Ont.
vstoupila do stavu manželského 30. září t.r.
Ženich byl italského původu a jmenoval se Samuel
di Lecce. Nevěsta má po své levici svého otce Jo-
sefa a po své pravici svou babičku, paní Inku Mr-
zenovou, která na svadbu přiletěla až z Tábora.

S Batovou skupinou
v r. 1939 přijel do
Frankfordu/Batavy ta-
ké bodrý moravský
Slovák, Bedřich Če-
cha, nar. 6. 3. 1906. Na
Batavě se stal vedou-
cím šicích dílen, ale
uplatnil svou energii
i jinak: spolu se svou
paní Miladou /zemře-
la 16. 2. 1980/ účast-
nil se práce v Soko-
le, učil děti zpěvu
a tanci, stavění májů.
Nedávno zrušil svou
původní adresu v Burlingtonu. Co se stalo?

Návštěva z Kanady

FRYDEK-MISTEK (jhb) - V rámci
připraveného projektu spolupráce
mezi městy a regiony Kanady a
České republiky zavítala do Frý-
dku-Mistku kanadská delegace v čele
s místopředsedou Federace kanad-
ských municipalit, což je obdoba na-
šeho Svazu měst a obcí. Do projektu
bylo ze severní Moravy zahrnuto cel-
kem pět měst. Cílem mise je posou-
dit možnosti budoucí spolupráce.
Podle informací tiskové mluvčí Frý-
decko-místecké radnice ing. Mariny
Konečné se kanadští hosté zajímali
především o tvorbu rozpočtu, vztah
podnikatelů a města, prodej a promá-
jmy obecního majetku apod. Své ak-
tivity ve vztahu k podnikatelům a
městu představila i Moravio Banka.
Její centrála sídlí ve Frýdku-Mistku.

The Bata Shoe Museum

nabízí každé poslední úterý (odpoledne)
v měsíci služby průvodkyně v češtině!
Pro skupiny více než 10 návštěvníků
dle úmluvy. Volejte: (416) 979-7799
327 Bloor St. W. (stanice metra St. George)

Každé první úterý v měsíci je vstup zdarma

Nový letový řád ČSA platný od 3. června 1995

linka OK 101 odlety z Toronta do Prahy přes
Montreal každý čtvrtek; sobota - Toronta - Praha

Odlety z Toronta - čtvrtek:	Odlety z Toronta - sobota:
Toronto - 18:30	Toronto: 12:55
Montreal 20:10	
Praha 9:50	Praha: 8:15

linka OK 100 odlety z Prahy do Toronta přes
Montreal každý čtvrtek; sobota - Praha - Toronta

Odlety z Prahy - čtvrtek:	Odlety z Prahy - sobota:
Praha: 12:00	Praha 13:25
Montreal 15:05	
Toronto 17:10	Toronto 16:25

Z České republiky

Loni cestovalo do ciziny celkem 45 milionů občanů ČR; někteří zřejmě překročili hranice vícekrát. --Trojice Krupa, Kunčický a Švare pokračují ve vydávání "Vyškeřáka" v Rožnově p. R. Od r. 1903 nebylo vydávání přerušeno. --Legenda o štechovičském pokladu z konce 2. svět. války pokračuje, ale z jeho hladaž zůstali už jen 2. -- V knize "Víně chleba" popsal František Pecháček osudy ječné mor. slovácké rodiny v Texasu. -- Jan Mrázek vydal hist. povídku "Pověst o zánku Čimburku"; vyšla na počest 630. výročí založení jeho rodné obce, Pašovic. -- P. Ant. Hefka z Pašovic byl v 50. letech vězněn; zemřel na nedsledky v r. 1982. -- Prodejem Janáčkovy pivovaru v Uh. Brodě firmě Delta v Uh. Hradišti zaniká pivo Olšavan. /Janáček se vrátil do ČR z Kanady. -- Jména kom. soudců a vyšetřovatelů obsahuje knížka vydaná Klubem Charty 77. Jsou podle abecedy. -- Maďarský autor M. Tamas nazval ČR "Putykou doktora Klause". Urážlivý materiál vyšel ve "Středoeur. novinách" /příloha "Lid. novin". -- Reuters si povšiml, že v současné vládě ČR není ani jedna žena. Je dvě ženy jsou náměstkyně ministrů: H. Bambasová a J. Vonková. -- V Hořkovicích nad Mohelkou /u Liberce/ vydávají přehledný měsíční kult. "Kalendář". -- Zajímavé knihy vydává Nakl. Mustang, O. Beníškové 6, 301 12 Plzeň. Napište si o katalog. -- Muzeum 3. odboje je v č. 260 na Mariánské ul. v Příbrami. Je dobře si připomenout hrůzy 50. let. -- Cizinci považují dvojí ceny v Praze za nemístné okrádání. -- Moderátorkou tryzny v Ležkách byla Kateřina Prouzová; jen ten dešť přišel nevhod. -- Ing. Jaroslav Lobkovič z Křimic u Plzně nemá kontakt s hnutím royalistů. Žil až do r. 90 v Mnichově. Je v obecní radě městyse. Zámek v Křimicích a zámček v Radčicích dostal zpět ve spustlém stavu. -- Pásky s muzikou souboru "Borščanka" lze objednat na: B. Vávra, 687 63 Boršice u Blatnice č. 320. Tel. 0632/96 12 71. Pookřejete na duchu i na těle. -- Chýnov u Tábora vydal pamětní minci k výročí založení města. -- Sokolové v Chocni ocenili fin. dar Sokolů v Torontě a okolí na vyhořelou Sokolovnu. Podle "Trsu" se opravy brzy skončí. Sokolovna je na hlavním choceňském náměstí. -- Ubytování a stravu v moderním prostředí, uprostřed Orlických hor: Jan Klíma, Pádolí 39, 517 03 Skuhrov n. Bělou. Tel. 0445-6711.

Poslední reportáž Vladimíra Škutiny RAKOVINA

V Curychu byl osklivý, depresivní den konce února. V Praze snad už začala Matějská pouť, nebo ještě ne?

Kdo by čekal, že na curyšské Bahnhofsstrasse budou jen samé banky a nejdřív ubohy světa, ač by se v Alenčině řiši div, kdyby vešel přímo uprostřed Bahnhofsstrasse do palácového domu. V celých dvou poschodích je postaven roentgen, jeden z nejmodernějších v současné medicíně.

Puložili mě na lůžko, které se mnou pomalu vjelo do tunelu. Mezi tím přístroj nasákal kolem slovy snímků mých vnitřností. Chvilku jsem čekal, pak mi lo v obrovité náhlé vstřík pod paži a abych to hned odnesl internistovi, jenž na to čeká.

Sířžoval jsem si už od konce léta, že mě pořád bolí tam nahoře, kde končí hrtan a začíná břicho. Nebo je to žaludek? Doktor, jenž je mým gymnasičním spolužákem a rodinným lékařem i přítelem na mne mknul, položil mě na stůl a pak mi řekl, abych se bez pomoci rukou posadil a díval se na sebe. Učinil jsem tak. Vyskočila mi boule jako půl temsáku. Tam, co končí hrtan a začíná břicho, nebo je to žaludek?

„Podívej se na sebe. Máš kýlu. Ale nemusí se s tím nic dělat!“ Přesto mě poslal k švýcarskému internistovi, bývalému chirurgem a nyní už 27 let praktickým lékařem.

Pak unemocněl švýcarský chirurg chtěl napřed roentgen a tak mě vyslal na onu legendární Bahnhofsstrasse.

Byl osklivý, depresivní den konce února.

Internista mluvil na snímky a pravil:

„No jo Vy máte rakovinu. A zdá se, že osklivou.“

Kdyby na tuto větu někdo sdělil ještě před půl rokem, susypal bych se. Ze všeho nejvíce na světě jsem se odjakživa bála rakoviny.

Ted jsem na něho žíral a snad mlu to nedocházelo.

Internista rovnou zavelal do nemocnice, aby mlu udělali punkce pod ultrazvukem.

Udělali a konstatovali, že mlu zbývají tři měsíce života, nedám-li si to okamžitě operovat.

Ukázali mi nádor delší 8 cm na játrech a pak ještě různé fleky, jímž jsem nerozuměl. Řekl jsem, že si to dám operovat a zepal jsem se, kdy. Řekli, že hned začátkem příštího týdne. Zavolali profesora a ten to odsouhlasil.

Byl osklivý, depresivní den konce února. Přišel jsem domů, sedl si do křesla a bloumal. Byl jsem klidný, žádný stres, žádná deprese. Nic. Eva nebyla doma. Přemýšlel jsem, jak ji to řeknu. Snad jí to jen naznačím.

Zavolať jsem do Prahy 7. mých spolužáků - lékařů se mezi tím stali profesory, některé velké kapacity. Řekli mi, že sice v Curychu mají ohromnou techniku, ale naši doktoři, že jsou koumalci a mají zlaté ručičky. Rozhodl jsem se pro Prahu.

zpráva 10/95

(Nedokončeno)

**SunLife
of Canada**

Pojištění je věc důvěry
38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

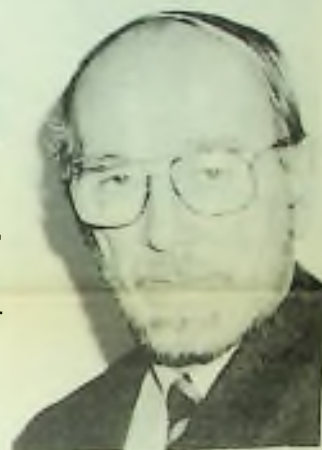
Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Kdo je tento vážně se tváříci muž? V první řadě hrdina čs. odboje za 2. války - pomáhal výsadku BARIUM a byl Němci odsouzen k smrti. Je to ing. Slavomír Klauz, předseda Sdružení domáckého odboje a čestný předseda České soc. demokratické strany. Pídl se po pravdě: zjistil např. že B. Laušmana nařídil vnést z Rakouska teh. ministr vnitřní Barák. Je členem ČSBS, ale nikoliv funkcionářem. Věřil, že se brzy skončí spor, kdo vlastní Lidový dům v Praze. /Informace nám sdělila dohra čs. legionáře z I. války T. Wajnerová a autorem snímku byl P. Packan./

CANADA SAVINGS BONDS

EVEN BETTER FOR 1995

Invest in what's important

5 1/4%	1st	YEAR
6%	2nd	YEAR
6 3/4%	3rd	YEAR

3-YEAR MINIMUM RATE GUARANTEE & RATE INCREASES IF NEEDED

The 1995 Canada Savings Bonds offer guaranteed minimum rates. Plus these rates will be increased if needed, to keep your bonds competitive. And as always, they're cashable at any time.

NEW RRSP OPTION

Now you can buy Canada Savings Bonds directly in the form of a Registered Retirement Savings Plan. There's no need for a self-directed plan, and no fees.

You don't have to be a Canadian citizen to buy Canada Savings Bonds. All Canadian residents can buy them. Fully guaranteed by the Government of Canada, they're available wherever you bank or invest for as little as \$100.

CANADA
SAVINGS
BONDS

LES OBLIGATIONS
D'ÉPARGNE
DU CANADA

BUY YOURS BY NOVEMBER 1.

Canada

Pro vydavatele t. l., který za pobytu ve Švédsku četl všechny knihy hraběnky Amelie Posse o Lítčkově, jejím domově na Zatecku, když byla provdána za českého malíře Oskara Brázdu, vypadá i dnes zámek Lítčkov jako sen proměněný ve skutečnost. Hlavní budova byla zvenku opravena /díky neúnavné práci dnešní majitelky paní Marie Brázdové/, ale na verandě /tolikrát popisované v knihách výše zmíněné autorky/ zbývá udělat hodně práce. V hlavní budově bude Galerie Mistra O. Brázdy. Mistr Brázda byl za války Němci vězněn a po propuštění na intervenci švédské vlády žil v pobliží Dobrušky. Po r. 48 mu majetek zabavili komunisté a jen přítomnost paní Marie zabránila rozkradení obrazů. Do komnat zámku nastěhovali noví mocipáni české chmelu a divokou mládež v modrých košilích. Oskar zemřel v r. 1977. /Paní M. Brázdová pátá po obrazu TGM, který by ráda v Galerii na čestném místě chtěla mít. Může někdo pomoci?/

O LETCÍCH

V Kralupích se díky p. řediteli Adamovi a historikovi Ant. Strejčkovi na Středním odb. dělí listy chemického konala beseda studentů se záp. letci Strupkou a Dobrovělným. --Na příštím rok se plánuje výstava o světové, čs. a specificky kralupské letecké historii. --Jiří Kalivoda najíždí z Liběšic u Nového Křína za nemocnou manželkou do nemocnice v Příbrami. --Fr. Srpovi se povedly další medaillonky v "L+K": o A. Konopickém a gen. Ant. Liškovi. Chce přiletět na vlastní náklad do Kanady, aby se sešel s dosud žijícími letci z WW2. Právě Věra Slípková ho chce požádat, zda by pomohl, aby se nejr. 2 knihy jejího zesnulého manžela, vydaly znovu v Praze. Pamatujete na "Slonová křídla" a "Biskajská dráha"? --Kosmonaut plk. Vl. Remek dostal zaměstnání v ČZ Strakonice. Je asistentem gen. ředitele a zamýšlí využít svých kontaktů na výchoď. --Co se stalo se Štefánikovým Fondem, který vznikl z popudu Státní rady v Anglii na sklonku roku 1944? Šlo výslovně o fin. pomoc po válce pozůstalým čs. letcům. Správcem Fondu byl plk. Karel Janšta. --Víte, že 24. 10. 44 dostala 311. čs. bombardovací perut čs. válečný kříž? President dr. E. Beneš tím uctil šivě i padlé příslušníky perute. Za války utrpěla skoro 60 procent ztrát. --Pamatuje si někdo F/Sgt. Artona? --Plk. B. Čepelík napsal článek "Český Deník" pod názvem "55. výročí Bitvy o Anglii". /Jistě budou

F/O Jan Plzák, 3. 4. 14 Vyšná u Kaplic, 311. plk. v. v. Protivova 1374, 140 00 Praha 4-Chodov.

F/O Ant. Vrchotka, nar. 24. 1. 1917 ve Vídni, 11. prapor Vých., 311. Sq., Pilot. Zemřel 1. 6. 1990 v Praze.

F/O Frant. Vavřínek, nar. 25. 1. 1914 Vsetín, pilot. Zemřel 26. 7. 1978 ve Vsetíně. Plk. v. v.

kritici, kteří mu vytknou, že se nebojovalo jen o Anglii, ale o Velkou Británii, včetně Skotska, Walesu, sev. Irsko. /--Výše zmíněný autor se podílí na přípravných pracích pro vydání dějin čs. letectví. Má jít o 6 svazků. Jinak píše článek k výročí japonského přepadu Havaje. --Fr. Srpovi se povedl článek o plk. Janu Irvingovi. --Přehled lidí, s kterými se chce v Kanadě sejit autor let. medaillonků: Bílek, Carppi, Dvořák, H. Fischlová-Voglová, Gellner, Jan Gregor, Kadlčík, Korda, Kořen, inž. Krejčík, Lenhoff, Novosád, Rejzek, Schwarz, Semler, Štěpán, Velvarský, Volánek a Volka. /Omlouváme se, že jsme vypustili hodnosti. / Návštěva vyjde asi na jaře a výše zmínění jsou šádkáni, aby příteli Srpovi vrátili dotazník a tím o setkání projevíli zájem. --Výborný byl jeho článek o Fr. Knapovi. --Časopis "Den" měl článek J. Malého "Místo ovací za vavříny perzekuce ve vlasti". Škoda, že zdaleka píše o Luckém, když měl na mysli Louckého. --Let. veteráni v Brně se stále scházejí v kavárně "U zemana" na Kolišti. Mají tam vždy rezervovanou jednu místnost, kde shromáždili různé památky z doby války, včetně fotografií. O klubovním pečují dobrovolně plukovníci Boček, Svoboda a Živěla. Sešli se tam nedávno po smutném pohřbu gen. Otmara Kučery. --Gen. Fajtl, Šiška a Peřina utílili na poli u obce Lomy /u Jindřichova Hradce/ památku 13ti amerických letců, kteří se tam 24. 8. 44 zřítily se svým Liberátorem. Mimo 3 výše jmenované přišlo tam i dalších 27 let. veteránů z WW2. --Podle Fr. Živěly byly nejlepšími učitelkami angličtiny mladé Angličanky. Článek "Služba v Anglii pro ně byla nejkrásnější částí jejich života" se soustavně opakuje jméno "Živila". --"ME-D" měla foto gen. Dvorského. --Josef Jílek létal v 50. letech Meteoru pro RAF. Zemřel v Maple Ridge, BC 15. ledna 1995. Žil také v Aurora, Ont. --Jan Novosád neopustil toto slavné údolí, jen se stěhoval a po 6 měsících nenapsal nikomu. Jeho nová adresa je: 506-11980-222th St., Maple Ridge, BC V2X 0L8. Sdílují ho zdraví a kamarádi mu mohou poslat pozdravy, příp. pohlednice odkudkoliv. /Už mu šly poslední "Trnky-Brnky". /--Špičkovým pilotem na SU-27 je ruský akrobat Anatolij Kvočur. Předvedl své umění nedávno v Fraze a obdiv mu vyjádřil i náš mistr světa v let. akrobacii Petr Jirmus. --MORA Moravia se bude podílet na výrobě let. motorů pro USA. --Ke knize dr. Burdiana: Šebestík byl pilot a zabil se v Taínu s Petrůškem /tomu říkali "Prťa"/. Jinak je knížka vynikající. --4-hodinové video o našich letcích v Anglii za války poslal do našeho let. archivu J. B. Chamberlain, synovec J. Boltona od čs. 310. stíhací perute. Video vzniklo zpracováním filmů, které za války natočil F. Břejcha. Video je zatím bez komentáře. --A. Dvořákovi jsme poslali tablo pracovníků ČSA z r. 1946. --L. Kučej nám ze Strakonice napsal: "Můj vnuk, 25 let, není zamilovaný do nějaké dívky, ale do letectví. Sám si postavil dvě motorová rogalá a teď si staví ultralehké letadlo." --M. Cukr, bratr Václava, nám zapůjčil několik vzácných válečných fotografií. Na jedné je dr. E. Beneš v diskusí o plátech čs. letců s Plzákem, Kráčkem a V. Cukrem. --V Pačově byla ohařena pamětní deska gen. M. R. Štefánikovi; šel tam v letech 1917 až 1919 v hotelu Savoia. Přijela početná delegace let. důstojníků a politiků ze Slovenska. --S/L Míra Liškutín se vrátil spokojen z výletu do Brna. Zjistil, že ekonomicky je Česká republika daleko upředu před Polskem a Maďarskem. --V Jihlavě vyšel článek o Štěpánu Voštovi. V r. 48 měl možnost odejít s rodinou do zahraničí, ale zůstal a později toho litoval. Zemřel 25. 7. 1985. --"Naše Valašsko" mělo delší článek "Valašští příslušníci stíhacích perutí-o bitvě, vděku a zaslouhách". Článek je dost zmatený. Jiné turistiky neuplní. --Petr Peňáz, Nezvalova 8-19, 591 01 Žďár n. Sázavou, sdílí informace o místním rodáku Jindřichu Bílkovi, který po únoru 48 znovu odešel do Anglie, kde údajně zemřel. Mělo by se o něm něco stát. --21 stíhaček z výzbroje slovenského letectva bylo likvidováno ve Sliazi. Slovensko má mít jen 115 bojových letadel. Šlo většinou o staré typy MIGi.

Příběh Jaroslava Hlady

Hanácké letiště slaví sedmdesát

Prostějov (ČTK) - Prostějovské muzeum společně s Technickým muzeem v Brně připravilo výstavu k sedmdesátému výročí vzniku prostějovského letiště.

V expozici jsou historické modely letadel a je zde možné seznámit se s historií vojenského letiště v Prostějově od jeho počátků až do současnosti.

Není to tak dávno, co hosty Videostopu, členy Svazu letců ČR, uvítal Jan Rosák slovy, že je tomu právě 50 let, co na pražské Ruzyni přistála naše stíhací skupina z Velké Británie pod velením wingcommandera Jaroslava Hlady. Shodou okolností právě v těchto dnech vychází ve vydavatelství EGEM kniha, která je příběhem tohoto posledního velitele čs. stíhacího wingu ve Velké Británii.

V jedenadvaceti letech se stal nejmladším poručíkem našeho vojenského letectva, aby se již o tři roky později zúčastnil do té doby dosud nejvyššího leteckého závodu na světě v Curychu.

Po okupaci se zapojil do ilegální činnosti ve vojenské organizaci Obrana národa. Jeho setkání se dvěma ze "tří králů" našeho odboje (Mašín, Balabán, Morávek) předznamenávají jeho úlet do SSSR a následnou anabázi po sovětských věznicích a táborech.

Po propuštění z tábora v Suzdal absolvoval Jaroslav Hlada více než dobrodružnou plavbu z Murmansk do Velké Británie. Přelétl torpédovány a potopení křižníků Edinburgh a Trinidad a v květnu 1942 přistál u břehů Albionu.

Jaroslav Hlada nalétal při operačních letech v Anglii 519 hodin a 20 minut z toho 281 hodin nad nepřátelským územím, což je nejvíce ze všech československých pilotů bojujících ve II. světové válce. Ve svém deníku píše: "Vzpomínám na události let dříve minulých, a přesto vidím před sebou tváře svých kamarádů stále jasné. Můj třiletý pobyt v Anglii tak splývá v jedinou mozaiku, složnou z kamínků jejich příběhů, osudů smutných i usměvňavých, psaných v dramatech i komediích, které s sebou přináší život."

Snad proto více než na sebe vzpomíná na práci a epizody ze života jiných - Josefa Františka, Jiřího Maňáka, Hugo Hrbáčka, Františka Truháře, Ladislava Kadloce, Jiřího Mikuleckého a mnohých dalších.

6. června 1944 patřil Jaroslav Hlada mezi statisíce spojeneckých vojáků, kteří se zúčastnili invaze. Právě v tento "Den D" vznikla fotografie na obálce knihy.

30. 7. 1945 na letišti RAF v Manstonu podepisuje jako velitel poslední rozkaz čs. skupiny na půdě Anglie.

Po návratu domů byl plk. Hlada jmenován velitelem 2. letecké divize v Českých Budějovicích. Po únoru 1948 jej shodou šťastných náhod minulo vězení, ale ne již zákaz létání a následné přezkoušení do stavu nelétajícího personálu. Rytíř řádu Československé legie plk. Jaroslav Hlada, DFC, DSO, OBE tak na dlouhá léta doletěl. Zemřel 21. 1. 1990. Dne 1. 1. 1991 byl povýšen prezidentem ČSFR do hodnosti generálmajora in memoriam.

Tolik stručně k obsahu knihy "Velitel wingu". Jejím autorovi Jaroslavu Sehnalovi se podařilo shromáždit unikátní fotografie, které spolu se zajímavým vyprávěním polští jistě každého příznivce memoárové literatury.

8. května 1995 v Praze: po přívodu se stali příteli sešli na Staroměstském náměstí. Plk. Adam, plk. Vacek, mjr. Martinovský. Foto: Ant. Strejček. Uplně vlevo je historik Míla Nevečeřal.

O VOJÁCÍCH

Gen. Josef Souček, alias "SUK", dokončil ve svém voňném čase v S. Paulo/Brazílie/studii o boji čs. vojáků o historický kamenný most v Gien v r. 1940. Přineseme ukázkou. --V běžném roce bylo z armády ČR propuštěno 2.500 důstojníků a poddůstojníků. Propouštění ko-ordinuje plk. Zdeněk. --Několik set čs. vojáků z Podk. Rusi, kteří bojovali na východě se Svobodou a odjeli po skončení války do svých domovů, bylo po krátkém vyšetřování NKVD posláno na Sibiř. Zatím vážnou všechny snahy zjistit kolik jich bylo a kdo se ze Sibiře nevrátil. /V té době bylo v sovětském GULAGU na 15 milionů osob./ --Msto Jiřího Pospíšila se stal náměstkem ministra obrany poslanec Petr Nečas. --Pozoruhodný dokument "Češi pro Izrael" vysílala nedávno TV-ČT 2. Na starém letišti v Zateci se piloti z Izraele učili létat i na ME-109 F, ale dávali přednost Spitfirům. --I. Procházka navázal kontakt s J. Cenklm, který sloužil v angl. armádě ve vých. Africe. Hledá data o rotmistru Mandelíkovi, který zemřel v klatovské nemocnici na následky válečných zranění /u Dunkirku?/ 28.5.45. --Ministr obrany Slovenské republiky povýšil do hodnosti majora washingtonského rezidenta Vavro Ryšavého. Dosud byl nadporučíkem v záloze. --V "Historii vojenství", svazek 4/95, vyšel zajímavý článek "Operace "Velký metař", z pera Jiřího Šolce. Operace, kterou řídil zpravodajský důstojník František Z. Ostrý, nar. 2.7.1913 v Uh. Hradišti, uspíšila pád gen. sekretáře KSČ Rudolfa Slánského. Je zajímavé, že Ostrý /Podpora, Kent/ padl v r. 40 při ústupu čs. jednotek u Gien do německého zajetí, ale podařilo se mu útek. Žil pak jako Bojkov v neobsazené části Francie, uprchl do Španělska, kde byl vězněn v táboře Miranda. Do Anglie se dostal s am. vízem až v březnu 1943. Pak pracoval v šifrové skupině 2. odboru MO. V r. 49 pracoval ve Vídni pro USA, kam posléze emigroval. Tisk v Prostějově vzpomněl německého masakru na samém konci války v hanácké vesnici Vícov. Zastřeleno byl 12 osob. --Dr. Čestmír Sládek vyhledal v Domažlicích Jana Smudka a napsal reportáž pro "Svob. Slovo" pod názvem "Legendární nepolapitelný Jan". Žije se svou paní zatím ve Francii, ale u Domažlic si staví domek. Má 2 dcery. --Podle informací od L. Fürbera sestavil dr. P. Urbásek pro "Prostějovský týden" článek o Josefu Knollovi, nar. 12.8.1912 v Přerově. Komunisté dávali v r. 49 Knollovi za vinu, že napomáhal atentátu na agenta NKVD A. Schramma; dostal 31 let vězení. Byl propuštěn až v r. 64. Knoll vedl za války ilegální skupinu "Kocouři", která 9.5.45 obsadila radnici v Prostějově. --Podle D. Vaněčka z Konice se SNP účastnilo i 10 am. černošských vojáků, kteří uprchli z něm. zajateckých táborů. --Alexander Kraus, rez. Anglie, sestavil a vlastním nákladem vydal útluou knížku nazvanou "Miroslav Mirek Kerner and WW2/1939-1943/", která má 9 kapitol a asi 100 válečných fotografií. Publikace je věnována dr. M. Kernerovi, kterého autor nazývá "fighter for justice". --Lubina udělila čestné občanství plk. G.G. Galkovi. Ten žije v č. 1125 Piedmont Ave., Pacific Grove, CA. 93950, USA. Za války znal v Anglii dobře Žižku, Jasínka, Kobylku a další a nemůže na jejich oběť zapomenout. Má stížnost: v r. 1987 žádal vládu v Praze o povolení k návštěvě nemocných příbuzných, dostal dopis, že si musí napřed upravit vztah za US\$1.400; když tuto sumu zaplatil, vízum stejně nedostal, bez vysvětlení. Zjistil mezitím, že lidé, kteří mu návštěvní vízum odmítli, jsou i dnes v diplomatické službě ČR, i když ne ve Washingtonu. --Hugo Mellon se v oběžníku č. 68 zmínil o náhlém odchodu paní Anny Krejčové, manželky prof. Jaroslava Krejčího z U. of Lancaster /v Anglii/. Jinak veteráni ze sev. Anglie jeli hromadně na koncert Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, kterou znamenitě dirigoval český dirigent Libor Pešek. --V Dražicích byl na návštěvě šéf hlavního štábu am. branných sil /s tím nemožným lotyšským jménem/ a sledoval cvičení 7. brigády "Rapid Reaction Force". --F. Kuchynka z Jablonce nad Nisou byl vězněn Němci na Pankráci v r. 42, kde se poznal s teh. pplk. J. Mašínem. Napsal nyní krásný dopis jeho dceři Zdeně v Konstantinových Lázních. --"Nár. Osvození" konečně vyhovělo gen. S. Krausovi a uveřejnilo na jednu celou stránku jeho vzpomínky pod názvem "Jedeme do Anglie". Totéž číslo vzpomnělo tragické smrti gen. Vedrala-Sázavského na Dukle. --Prof. Radomír Luža napsal pro "Občanský" č. 4/95 článek "Co v jubilejní publikaci o Radě tří nebylo". --Gen. Fládr řídil v Brně setkání býv. členů Rady tří.

Novopečený generál v. v. prof. Adolf J. Karlovský, nám ze Švýcar zapůjčil tuto "lampasáckou" fotografii a skromně poznamenal, že je to po prvé, kdy se stal generálem voňní skaut. /V minulosti se jen dva suchozemští skauti stali generály: Václav Vlček a J. Klecanda./ Povýšení na generála předal p. prez. Havel manželce, paní Karlovské, kterou doprovázel přítel obou, gen. Hyhlík. Gen. Karlovský, známý také jako světově známý heraldik, byl vodákem pražské Pětky; té velel kpt. Jaroslav Novák-BRATKA. Pan generál byl upozorněn, že s uniformou má také nárok na vojenský pohřeb, ale musí žádost poslat 3 dni předem. V nové knize "On All Fronts" má gen. Karlovský stát o Zpravodajské brigádě. Sborník ZB lze objednat na adrese: dr. L. Mareš, Lublaňská 18, 120 00 Praha 2, s pětidoł. či vyšší bankovkou. Jinak lze gen. Karlovského kontaktovat na pražské adrese: c/o gen. J. Hyhlík, Sochařská 15, 170 00 Praha. Gratulujeme!

Statečný Chod, gen. Josef Buršík, je nazýván skutečným osvoboditelem Ostravy. Přesto v 50. letech zakusil komunistická vězení. Naštěstí se dostal do Anglie, kde žije.

Jeden ze statečných...

Jmenoval se Bohuslav Sládeček. Narodil se 8. září 1912 v Paskově. Během vojenské prezenční služby absolvoval Záložní důstojnickou školu a vojenskou službu ukončil v hodnosti podporučíka. Po březnu 1939 se záhy zapojil do ilegální protifašistické organizace Obrana národa. V listopadu 1939 se zúčastnil dopravy výbušnin ze Slovenska. V prosinci 1939 byl vyšetřován Gestapem na udání poněmčelého zřizence Mistecké spojitelnosti v Místku, kde v té době pracoval. Po propuštění ihned varoval přátele z odboje a ještě téže noci překročil se svým spolupracovníkem a přítelem Bohdanem Filipim z Místku slovenské hranice s úmyslem dostat se do Francie.

Ve Francii byl podporučík Sládeček přidělen k 2. československému pěšímu pluku jako velitel čety. S tímto plukem se zúčastnil bojů proti postupující nacistické armádě; jeho pluk kryl ústup francouzské divize. Byly to dlouhé vyčerpávající boje a pochody, střety s nepřítelem a opět dlouhé pochody, úsilí, aby pluk vyvázl z obklíčení, neboť sousední francouzské jednotky ustupovaly bez boje.

Zbytky 2 československého pluku opuštěné a zklamané, ale s pevnou vůlí pokračovat v boji proti nacistům, opouštěly přístav Sete v jižní Francii poslední lodí a přes řádění německých ponorek v Atlantickém oceánu se téměř po třídenní plavbě dostaly do Anglie.

V Anglii sloužil poručík Bohuslav Sládeček u 2. pěšího - později tankového praporu. V době letecké bitvy o Anglii prodělal s praporem intenzivní výcvik a byl zařazen do systému poběžné obrany. Zde se prapor zdokonaloval a připravoval na konečné utkání s nepřítelem. K tomu došlo v září 1944, kdy po invazi byla Československá obrněná brigáda nasazena jako obléhající síla u francouzské námořní pevnosti Dunkerque. Zúčastnil se řady úspěšných bojových akcí, mezi nimi i tankového útoku dne 28. října 1944, při kterém německé vojsko utrpělo citelné ztráty. Tanková četa nadporučíka Sládečka měla na výsledku nemalý podíl. U své jednotky bojoval až do vítězného skončení války. Do vlasti se vrátil kapitán Bohuslav Sládeček na svém tanku pln optimismu a víry v budoucnost osvobozené země, ověřen se svoji vojenskou činností nejvyššími tehdejšími vojenskými řády a vyznamenáními.

Po roce 1948 se stal, jako většina „západáků“ terčem nevybíravých ústrků a šikanování, až o tři roky později „dobrovolně“ přešel jako manuálně pracující na výstavbu Nové Huti v Kunčicích a později do Valcoven plechu v Liskovci.

Zdraví podlomené strádáním ve válečných letech majoru v záloze Bohuslava Sládečka nedovolilo, aby užíval zaslouženého odpočinku. Zemřel 29. 8. 1972 - deset dnů před dovršením šedesáti let.

HUMOR

SKOTSKÝ

Setkají se dva Skoti.
- Slyšel jsem, že ses oženil. Ale nevidím ti tebe na ruce žádný prstýnek!
- Ano, oženil jsem se.
Ale tento týden nosí prstýnek manželka.

NEKRITIZUJE

Kohout ukazuje slepicím pštroší vejce.
- Nekritizuj, - říká, - ale chtěl bych vás jen upozornit, milé damy, co se vyrábí v zahraničí.

MEL OPRAVDU ŠESTÍ

- Můj manžel má ohromné štěstí, - chlubí se jedna sousedka druhé, - Včera uzavřel životní pojistku a dnes ráno ho přejelo auto.

Již nikdy nemohou řídit stát

(Český týdeník č. 74) Sdružení bývalých politických vězňů (SBPV) z let 1948 - 89 považuje za nutné zaujmout stanovisko k neustálé diskusi o tzv. případu bratrů Mašínových. Proto konstatujeme: Bratři Mašínové se zachovali jako vojáci Československé republiky, již přísahali věrnost. Oni a jejich druhové přísahali věrnost demokratickému Československu Masaryka a Beneše, a ne satelitnímu státu Stalínových pohánků a jeho smečce vrahů. Jejich činnost je chválná, zasluhuje obdiv a v případě, že by se naše vlast znovu ocitla v nesvobodě, i hodna následování. SBPV navrhuje v nejbližším termínu, aby skupina bratrů Mašínov byla poctěna vojenskými vyznamenáními České republiky.

Pokud tzv. osmašedesátníci chtějí zdůrazňovat kriminalitu počinů bratrů Mašínových, je to zbabělost a přetvářka: V době, kdy bojovali, tak jak je to učil jejich otec, osmašedesátníci podepisovali resoluce za udělení trostí smrti Miladě Horákové, generálu Píkov, ale i vlastním lidem, jako Slánskému, Clementisovi a dalším. Tito lidé už nemohou nikdy náš stát řídit - dopadlo by to znovu jako v srpnu 1968.

Stanislav Stránský,
předseda SBPV
Ing. Jan Zenkl,
předseda politické komise

Veteráni zahraničního odboje se ocenění už asi nedočkají

Naši veteráni se zákona o ocenění zahraničního odboje asi už nedočkají. Od té doby, co jej prezident Václav Havel vrátil Parlamentu a ten zákon v opakovaném hlasování neschválil, se v realizaci této formy „poděkování“ dobrovolníkům, kteří i v dobách nesvobody riskovali životy za naplnění svých ideálů, již nevěří. Poslanci se sice téměř jako jeden muž shodují v tom, že by tito lidé měli být oceněni, nikdo z nich však - pokud je nám známo - nepřemýšlí jak. Vlastně ano - jeden návrh přišel z Levého bloku, jde však o stejnou verzi, která byla již dříve zamítnuta jako pozměňovací návrh. Zdá se tedy, že přinejmenším do konce volebního období nemají veteráni druhé světové války šanci. A jestli ji vůbec kdy budou mít - třeba v době, až budou v Poslanecké sněmovně sedět jiní zástupci lidu - zůstává nezdopovězenou otázkou.

K optimismu tedy naši legionáři důvod nemají, nemáme ho ale ani my ostatní. Celý problém neschváleného zákona je totiž především v tom, zda ocenit jen negativně lustrované veterány, nebo i ty, co se po roce 1948 stali členy KSČ nebo později třeba aktivně působili v StB. Nevyřešenou neznámou také zůstává, zda ocenění vázat na léta strávená v odboji. Snad nejlépe, i když po svém, vystihl ochotu k vyřešení tohoto víceméně hlavně morálního závazku státu premiér republiky Václav Klaus. „Propadl se vhodný okamžik, protože oslavy druhé světové války jsou za námi,“ řekl před časem. Obávám se, že um veskeré snahy končí. **28. 7. 95** Kateřina ROLLOVA

Z České republiky

Česká zemědělská univerzita v Praze-Suchbale má fakultní koleje s kapacitou 2.300 lůžek. --V českých hospodách se nad výčepem objevují nenápadné nápisy "Domáci za polovici"; na kontrolovaných parkovištích platí auta s cizí pozdívací značkou většinou 2x tolik, jako domáci. --Kopii studie dr. Jiřího Kotyky "Pokusy českých historiků o revizi Husova procesu" pošleme vězním zaježdícím. Je členem Komise České biskupské konference. --Klub invalidů ve Frýdku/Místku vyrábí drobné potřeby pro zahrádkáře. --Bývalý šéf Gestapa byl čs. rozvědkou uvezen v r. 56 z Argentiny a byl pod anonymem vězněn na Bytčici. Řekl to tisku před svou smrtí R. Barák. --Komunistka J. Turčáková je nyní starostkou Slezské Ostravy. --Ministr zemědělství J. Lux řekl, že plánuje prodej půdy a majetku sud. Němci vyhradili českým občanům a firmám. Jde o majetek v býv. zakázaném pohraničním pásmu. --Do ciziny je možné též vyvézt bez ohlášení až 200.000 Kč. --B. Jakubek dostal po 42 letech z min. vnitra otcovy dopisy na rozloučenou; jeho otec byl komunisty popraven v 50. letech "za vlaštizradu". --ČR oslavila 1.000 dnů trvání. Na Slovensku oslavili výročí týdenní plavbou tří vorů po Váhu. --V Brně zemřel muzikant Gustav Brom, 74. Narodil se jako Gustav Frkal ve Velkých Levárech na Slovensku. --V Jeseníkách byl obnoven starý poutní kostel u Zlatých Hor. Za komunistů byl odstraněn dynamitem. --Benešovu vilu v Sez. Ústí odkázala paní Benešová v r. 1973 Husitskému Muzeu v Táboře, ale užívá ji Úřad vlády. Nedaleko stojící Fierlingerova vila je prázdná. --Krajské národní výbory byly konečně zrušeny, ale krajské soudy se ozvědily. --Štěpán Turčánek /Tolstého 19, 746 01 Opava/ sbírá pohlednice a nabízí výměnu. --MF-D stojí nyní 5,5 Kč, víkendové číslo dvojnásobek. --Rožnovský Skanzen oslavil 70. výročí založení. U jeho kolébky stáli bratři Alois a Bohumír Jaroníkoví a básník Metoděj Jahn. --Restaurace Ve staré radnici na Hradčanech má venku ceduli s cenami jídel; úplně dole je napsáno menším písmem: Domáci za polovici. --Předseda OD Aliance Jan Kalvoda označil Mašínovy bratry za hrdiny. Stejně tak M. Petrušálek z Kolína, který znal popraveného Z. Janatu. --Ing. A. Vladyka z Radnice citoval v dopise redakci "Zem. novín" Tomáše Baťu st. --Pod brněnským Petrovem bude pomník obětem totality; hlavně z podnětu Společnosti básníka Jana Zahradníčka. --Výprava Valachů jdoucí po stopách předků z Rumínska do Beskyd, došla do Chustu, kde je oslovován "továřiš" běžné a větší vesnice mají Leninovy ulice a rudé hvězdy. Výpravu vede dr. Hanzaj; finance poskytl nošovičský Radegast. --Podle Fr. Ormsta by měl nejhroší komunistické provinilce postihnout finanční trest; něco podobného existovalo již ve starém Římě. --Pozlovice existovaly od r. 1287, ale status městyse jim udělila Marie Terezie v r. 1758. --V tisku pokračuje diskuse na téma, že to byli tzv. vlasovci, kteří zabránili zničení Prahy v květnu 45. Článek v "MŠD" měl nápis "Hrdina nebo zrádce?"; pojezdí od gen. Vlasovců, který se narodil 14. 9. 1900. --Komunisté ztratili svůj list "Rudé právo", po 75ti letech! Přijali nový název "Právo", což je nepřijemné prý soc. demokratům, kteří své tradiční "Právo lidu" nejsou schopni vydávat. --Oponent Grebeníčka uvnitř kom. strany, red. Ivo Havlík, začal vydávat nový časopis "Proti proudu". --USA poskytnou Praze tajné strategické informace o vojenské technice a špičkové technologii. České letectvo bude mít nejspíš letouny F-16, příp. novější F-18. --Do jezírka v parku sv. Jakuba v Londýně byli vypuštěni 2 pelikáni, dar pražské Zoo. Jména: Václav a Rusalka. --Nejpopulárnější politik je Vladimír Dlouhý, ministr průmyslu a obchodu. Hned za ním je předseda Svob. demokratů Jiří Dienstbier. --Byla ustanovena nová vyšetřovací komise v Bratislavě, která má zkoumat všechny okolnosti záhadné smrti A. Dubčka. --Prahu navštívil dr. Otto Habsburský, syn posledního rakouského císaře; nar. 20. 11. 1912. Zřekl se trůnu v r. 61 a cestuje na rakouský pas, ač jeho domovem je zámek Ham u Brusele. --Vyšlo nové číslo "Mykologického sborníku", 80 stran. Adresa: Karmelitská 14, 118 00 Praha 1. V redakci je známý ing. M. Smotlacha. --Kdo má zájem: v Domu B. Smetany v Luhačovicích se po úpravách nyní platí za lůžko a noc jen 250 až 450 Kč. --Tisk připomněl oběti tří katolických kněží za Protektorátu; dr. A. Bořek Dohalský, prelát gen. Hsgr. M. Kubáň, Opat Vykoukal - ani jeden z nich válku nepřežil. --JUDr. Ant. Šumrán poslal informace o setkání dne 13. 9. 95 na Rektorátu vys. školy ekonomické v Praze k uctění památky Jana Masaryka a k připravení 110. výročí jeho narození. Promluvil dr. O. Klíčka, předseda Nadace Jana Masaryka, tajemník Nadace dr. Šumrán a prof. Ort z VŠE. Program se soustřeďuje na polovinu září 1996. --O výměnu pošt. známek má zájem Ant. Černý, Rubášova 1176, 393 01 Pelhřimov. --M. Řehovnicková se zotavovala v Lázních Bělohradu, v domě "Janeček". Její manžel Josef byl v červnu 48 postřelen StB v Herudově ul. v Praze a až do své smrti v r. 74 měl nepřítel. Přesto vychoval s paní Miladou 3 doery. --Kdo znal Alexandra Seiberta, když byl za války vězněn Gestapem? Informace žádá jeho dcera Jiřina Urbánová, Vítězná 9, 360 01 Karlovy Vary. --Kniha vzpomínek Cecilie Sternbergové, angl. ženy posledního majitele Častolovičského panství, má v dohledné době vyjít v Praze. Autorka se znala s am. velvyslancem Steinhardtem. --Demokratický klub, POBox 663, 111 21 Praha 1, vydává zajímavou publikaci "DK-Dialog"; red. je Josef Janoušek. Klub nabízí kopie přednášek 2d. Sudy na RFE in době studené války. --Angl. město Durham se stalo partnerem Olomouce, když město navštívil angl. diplomat Burton.

Hospůdko, hospůdko malá...

Tytam jsou duhy, kdy člověk dostal místo u stolu v pražské restauraci jen když mluvil anglicky. Restauraci je dnes tolik, že je s podivem, jak mohou přežít. Vždy a všude v nich najdete místo a jste vítáni. Je jen málo výjimek. Některé restaurace snad přežívají jen díky různým neresauracním aktivitám. O českých restauracích, které jsou věčně prázdné, se v novinách píše, že ani tak moc nevarí, a lidé tam také moc nechodí, ale přesto vykazují velký zisk. Dokonce existuje v Praze jedna česká restaurace, která má osm set zaměstnanců. To musí být rachot, když začínou všichni najednou krájet bambusové výhonky!

Také výběr jídel už je ohromující. Jsou tu hospody libanonské, řecké a jiné, stejně jako je nacházíme ve městech s obyvatelstvem přimigrovaným odevšud, jako je Toronto. Navíc jsem zjistil, že v Myslivcově ulici existuje restaurace, která má na jídelníčku klobáskování. Nejdříve jsem to považoval za vtip, ale pak jsem našel v novinách článek, jak je klobáskování zdravé, že v něm není tuk, a že klobásky jsou čisti vegetariáni, a že pomáhají proti skleróze.

A názvy těch rozmanitých jídel, restaurací, vináren, barů a klubů! Kromě starých, klasických, jako U Fleků, vynikají mnohá jména vynalézavostí, a mnohá vyžadují určitou kulturní úroveň návštěvníka, aby věděl, kam leze. Restaurace U Fausta na Karlově náměstí je proti Faustově domu a tak je to jasné. Složitější k pochopení je, že v Dalimilově ulici v čísle 8 existuje restaurace Kronika. Všechno srdce po jazyku svému. Říká si polovzdělanec jako já jiné názvy vyžadují imaginaci ještě poněkud náročnější. Pod Žižkovou sochou na Vítkově je hospoda U vystřeleného voka. Existuje restaurace U Bivoje, ale vtipnější je hostinec U Pivoje. V Bečvárech je hospoda U Laudona, pochopení tohoto názvu však vyžaduje přečtení nedávno vyšlé knížky o generálu Laudonovi, který měl v Bečvárech zámek a u něj patřila tvořenou ne ženskými, ale setinou granatníků. Restaurace U prezidenta byla na Rašínově nábřeží poblíž domu, kde bydlí Václav Havel, ale už není. Ted je tam restaurace U koule. Proč U koule, nevím.

Když jsme u těch známých lidí: je známo, že Hrabal chodil ke Zlatému tygru na Starém městě, ale všechny pražské restaurace U dvou Hrabalů

v Praze 3, Chelčického 14. Po přečtení knížky o Magdaléně Dobromile Rettigové bych se bál v restauraci Magdaleny Dobromila Rettigové v Truhlářské ulici si dát Talír pana Rettiga. Paní Rettigová totiž na svém manželovi zkoušela svou novou vlasteneckou jídla a knížka naznačuje, že na to pan Rettig umřel.

Jen vyspělejší vzdělanec pozná, že restaurace The Hollow může být v ulici V jámé a nikde jinde. Jen v náme na náboženství nepříteli všemim mohla na nádvoří Strahovského kláštera vzniknout restaurace Peklo.

Pak existují samozřejmě názvy sugestivní. V Koněvové ulici na Žižkově je hostinec Pivní polnost. Při tom si člověk představí poušť, po níž se v pus ledních sil pohybuje vysušená postava, a najednou přijde nákladaček, z něj vyskáčou šikovni mládenci v kom binczech, bleskurychle postaví stánek, narazí sud a trubíčkou ozví vysušené. Věcnou řízen vyžaduje i restaurace U suché dávné v Podskali a hospůdky U zapomenuté živé na Vinohradech v Záhřebské ulici číslo 21.

Všechny restaurace v Praze mají názvy jako Restaurace, Pohostinství, Hospoda, atd., jen jedna je Baštinna u Šebestů v Praze 9, Novosibirská. Při tomto slově se mi sbíhají slzy.

Existuje ještě plno dalších zajímavostí. V Kolíně je Naivní restaurant. V Praze 8, Sokolovská 142 je restaurace U cheipáka. Ve vesnici Břve je Camp Břve, kde byl cizincem bytů nekompoval, protože bych se nikdy nedokázal vyplatit na cestu. Vzpomínám si na problémy, které měl jistý Brian z Education for Democracy, když měl vyslovit slovo Břvo. Vyslovoval to Bruno a moc se tomu smál. Při slově Břve by asi dostal křeče.

A ještě jedno jméno. V mnoha městech vždy existovaly neoficiálně hospoda tohoto jména, ale zpravidla se jmenovala oficiálně jinak. Ted jsem to viděl napsané ve Zlatých stránkách černě na bílém, či vlastně černě na žlutém. V Nymburce, v Kostomlatecké ulici číslo 20, je hostinec V prd... Čist toto slovo v telefonním seznamu působí neuvěřitelně.

A nakonec ještě jeden gastronomický poznatek. Po delším pátrání jsem zjistil, že nejlepší chleba pečou u Suchbát v Londýnské ulici číslo 69.

Ing. Petr Šuranský z Pozlovic/u Luhačovic/ je jedním z nejobětavějších spolupracovníků "Kan. Listů" na Moravě. Až vyškolen jako zootechnik, je na slovo vzatým historikem, pomáhá skautům, poskytuje "bed a breakfast" turistům a dobře vychází s p. starostou J. Mikulcem.

V Pozlovicích žije se svou paní JUDr. J. Haluza, jedna z mnohých obětí provokace StB /"Světlaná"/. Před válkou byl známým sportovcem; měl 10 čs. rekordů. Pokud má zdravotní potíže, je to následek věznění v 50. letech.

Paní Anna Boudová z Blanska se vůbec nezlobila, když jazyček na váze v nové škole v Pozlovicích se zastavil na šedesátce. Znamená to, že vězí 60 kg a je v dobré kondici. Proznadili jsme tajemství?

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

26. potlach českých trampů žijících ve Švýcarsku se uskutečnil v Alpách blízko Bernu začátkem září, na účasti více než 100 osob. "Blesk" o tom měl článek pod nadpisem "Pod Alpami se zpívala Niagara". --Ve Francii odhalili český gang lupičů, specializovaný na kreditní karty; v čele byl jistý Ant. Jirák. --Básník a výtvarník Jiří Kolář, rezident Paříže, podepisoval v Praze několik svých nových knih. --Hana Koželuhová-Sládková /z Montreálu/ objevila na Barbados potonky Moravských bratří; kostel má jméno Tábor. --16mm zvukový film o pres. E. Benešovi prodá J. Sokol, Aarauerstr. 128, CH-4600 Olten, Švýcarsko. --V Anglii mohou jako au-pair pracovat jen dívky od 18ti do 27mi let; jedna brněnská agentka měla proto velké problémy s padesátníci, které navíc neměly anglicky. Agentka předem vybírala registrační poplatek 5.000 Kč. --Básnička Hana Gerzanic-Honsová ze Sydney dostala v Praze na KU doktorát z filozofie; poslední případ rehabilitace. --V Sao Paulo /Brazílie/ je aktivní čs. taneční skupina "Život". Zpívá české a slovenské písně, ač jde o třetí a štvrtou generaci našich krajanů. --Švýcarský "Polygon" měl v č. 6/95 článek V. Jakoubka "Mašinové-hrdinové protikomunistického odboje, nebo vrazi?". Vážným zájemcům pošleme článek ve fotokopii. --V Montpellier /Francie/ žije odborník ve výživě, prof. Ferdinand Stožes. Nedávno v Třeboni dokončoval překlad známé čínské básničky Li-Po do francouzštiny. --Na ostrově Capri žila od r. 39 krajanka Milena z vých. Čech, provd. Cottrau. Měla tam sochařský ateliér "Milena". --V Curychu má v těchto dnech přednášku o Mašinových bratřích dr. Václav Benda z Prahy. Je to v rámci oslav 28. X. --Slovenský tisk v zahraničí vzpomíná, že před 40ti lety se v Německu stal obětí atentátu Matuš Černák. Za války byl slovenským velvyslancem v Berlíně. --Pavel Složil, 39, ztratil před časem místo trenéra u Steffi Grafové. Žije nyní se svou rodinou v Zell am See v Rakousku. V "Reflexu" vyšel o něm článek pod názvem "Byl jsem sluha u Steffi". --Populární australský zpěvák Ren je českého původu; má babičku v Ostravě a v Rožnově p. R. Mezi klokany žije od r. 69. --Během jednoho roku navštívil ČR na 25.000 turistů z Austrálie, včetně osob českého původu. Český proudový letoun Albatros má naději stát se strojem pro výcvik pilotů austr. letectva. Také dvoumístné větroně Blaník jdou dobře na odbyt; ČR jich tam prodala na 300. --Jana Rotterová-Witthed nám ze Švédska sdělila, že při pražském nakl. PROTIS byl založen klub poesie a vydává revue "Obrátník", Pod pekařkou 8, 147 00 Praha 4. Doporučujeme čtenářům "KL".

Pořadový esulant Josef Štěpánek žil po 46 let v městě Christchurch na Novém Zélandě a letos se rozhodl, že se podívá domů. Doletěl do Prahy 3.

6. a sáhlel se sestrou a s dcerou bylo dojemně po tolika letech. Také ostatní příbuzní jej přijali s radostí. Dne 3. 7. mu někdo půjčil kolo /v tom horku!/ a jezdil na kratší výlety; 14. 7. mu selhalo srdce a zemřel. Takový šok nikdo neočekával. Snímek je z r. 1988. Další jeho životní data nám zatím chybí. O jeho skonu jsme se dověděli díky dr. Škardovi, který r. Štěpánka během stáže na NZ poznal. Na adresu "KL" se mohou přihlásit ti, kteří ho znali.

NAŠI V USA

Se zpožděním gratulujeme Tony Cífkovi k 85. narozeninám, které oslavil 10. 8. v Denveru, CO. Narodil se v Calgary, v letech 1921 až 1935 skautoval v Praze, pak novinářil v Chicagu. --Novinář Luděk Stránský se nar. 30. 1. 1900 v Měnitku u N. Bydžova a zemřel 10. 10. 1950 v New Yorku. --Am. astronaut J. Lowell je potomce českého původu. Od Planě. --Dr. L. Hanke očekává, že jeho kniha myslivcůckých a rybářských prožitků v USA a v Kanadě, vyjde ještě letos v Praze. --Krajan Pavel Rausnitz, 67, koupil 16 procent akcií přerovské MEOPY. Jeho 3 bratři sloužili za války ve Svobodové armádě. --V Ženíšce z Chicaga se během SNP setkal s am. vojenskou misí a kpt. Míčemem. --Prof. Libor Brom z Lakewood, CO. vydal už 8 českých knih a uveřejnil přes 1.000 článků v různých publikacích. Politicky je am. republikán. --Jiřímu Stanislavovi se dostalo uznání od am. ministra obrany v souvislosti s 50. výročím konce WW2. --K. Saltman nám poslal vzpomínku na TGM. --V Kalifornii zemřela pí Věra Freimuthová. Měla 5 synů. Její popel byl uložen v Anglii. --Ája Vrzáňová přiletěla z USA a bude se podílet finančně i jinak na přestavbě zimního stadionu Štvanice. Už se sešla s pražským primátorem Koukalem. --Jiří Horák z New Yorku se zapletl do šarvátka ve vedení České soc. demokracie v Praze. --Pan Karel Hodek /z Chicaga?/ vydává prohlášení jménem "Mezinárodního lidu za svobodné Československo". Posrpnově nepovažuje za exulanti. --"Hlas národa" měl článek o lipičanech, kteří přesídlují v Myoca City na Floridě. V jejích pozadí je hřebee a 3 klisny darované rakouskou vládou gen. Pattonovi v r. 1945. --Thomas Čech dostal 18. 10. od pres. Clintona National Medal of Science; působí jako profesor na U. of Colorado. --Prof. P. Magoesi napsal knihu o Kaipato-Ruštech "Our People", 232 stran. Lze objednat za US\$24 na: C.-R. Research Center, Box 131-B, Orwell, VT 05760. --Joseph B. David se ozval z Havaje. --Ekolog prof. J. F. Malina z U. of Texas v Austinu oslavil své 60. narozeniny během návštěvy Prahy. Spolupracuje s Čs. zahr. ústavem v Praze. /Bulletin ústavu přinesl nedávno stat "Koupě bytů v ČR". /--Sokol v LA měl 22. 10. úspěšné Moravské Hody. --Majitel firmy WENDY'S, p. Dave Thomas, je prý českého původu. Firma má hlavní stan v Dublin, OH. --"KL" dělá dobrou práci. Jan Dobráš z Canoga Park, CA. /Asi se často stěhoval?/ --Texaský "Hospodář" měl dokumentární článek "Moravské Slovácko". --Weber Travel Agency v Berwyn, IL. nabízí lety pro lidi z ČR do Chicaga za US\$679; an. občané platí US\$749. Dvojí ceny. --Betty Druw-Zachová z Chicaga navštívila Tatry na Slovensku a hned pak nejvyšší am. národní parky. V Tatrách přezila bouři, v USA jí počasí přišlo. Už nevzpomíná v domově pro seniory.

Měsíčník humoru a srandy:

"Tinky-Binky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US\$10 za rok.

VZPOMÍNKA

Koncem třetího desetiletí roku se v Kanadě, v kraji své rodiny, dožil svých 75. narozenin KUDR. Otakar Boufalý. Mnozí mohli ulet na totoho dělového křesťana-polu užší vzpomínají a udělosti. Jedním z jeho "báseňů" byl JUDR. Antonín Šur, poslejší osobní tajemník Jana Masaryka; v různých kriminálních byl skoro 13 let. Požádal jsem ho, aby pro "KL" napsal vzpomínku a s ním uvažoval: "Pro, jako rnož se dostal Otak Boufalý do kriminálu. Jednou byla na našem kriminálním táboře vojna na Přiborovsku provedena tábora křesťanů, a přišel dr. Boufalý. To fučko křesťan na malinké narodoze a pět postelí a náloz ordinar pro 2.500 vězňů nebyla nic zvláštního. Před mnoha, ba přemnoho, lety skoro žádný, sedle úrazu ze šachet, nemož, přijít ze špionů stravy a pod. Drobých operací prstů a poranění přibývalo, vše na narodoze. A nad tím uvidl pan uleštěl, který velikou šatit svůj aktivitu trdnit pobyt v křesťan a komunističtí, co má a nemí aliat. Jedn on také uvažoval, kdo mže být uvnitř předt nesčepný a na jak dlouho. Kdo to aspoň trochu okřep, dává si předsatvit, co takový křesťan mál aliat s křesťanskou přestavou: proto také často-místo křesťan-badl v korekt, když někdo chěl pomoci nebo ho chvátit či zachránit ho. Šatit jsem, pokud to šlo, chodil na narodoze vy-poroučit po práci a brigádách; za Otaku jsem dostal na starost i údržbu "křesťanů", tedy mňíchů. Když v. šlo to jedm posilnit vjapaničky Otak nemohl lépe před uleštěm dát šat, dostal jsem potřebné pak přeno. Ml jsem totiž trochu znalost z otaku v křesťaně po zavření vysokých škol v r. 1939. Ml jsemomdu vztah Otak zachránil i život. V r. 55, po skončení v Ženevě, se odešlo do mňíchů naproti němu křesťan a mňích. Po návratu do Ameriky v r. 1956 byla i z našich lidm propulsiha dom uleště na křesťan. Toto zmíním se však neblíže našim křesťanům a tak vyprovokovat i křesťan a uleště otak. "Stáduky". Zprva, alepoň u nás, to vypadalo na otaku sporné, tzv. "mňichov" k vřít špionů. Stáduky byly ovde bradně poslány /v u nás poslat křesťan a tenk/ a pak jsem mňich křesťan křesťan zbytky jídla. Z toho jsem dostal injekční žloutenka. Otak mne vzal na narodoze; vypadalo to se mrou me ble-dl, protože jako komplikovan vnikla mňich křesťan a panu jsem nemohl už dýchat. Otak po tři dny ležel v noci vedle me na narodoze a hlídá mý stav, a dával mň, co bylo. Pak pomoci křesťan otaku někdy přinesl potřebné injekce /samočejně tajně a s ohledem na křesťan, které znáš pohody. V té době pak pokračoval další dobý křesťan dr. Norbert Kaštan, který Otaku vy-střídá. Ten mē ještě udržel pár dní na narodoze, ale po uleště rozkázal, že mňich do práce /slejš s přechodem žloutenka, což mē své křesťan chvátit/. Jsem rád, že mňich alespoň tuto mňich vzpomínku. Otaku poděkovat a také uleště hlubokou šatit vřít spoluvuštěl-křesťan, na jejíž šatit odhodu a odhodu se znatí me neposiloval. Křesťan, pokud šij, prošel svůj poslední léta s vřím, se mňich mňich na mē mňich v uleště otaku. Což, mňich, je to nej-vřím mňich ocně, protože ne mē, mňich z 50. let a staré křesťan proti komunističtí se česť narodoze mē. Otak mē, v Praze 26. 8. 95."

/Pozvánka redaktora: výše zmíněný KUDR. O. Kaštan žije v Montreálu./

MYSLIVCI VOLAJÍ O POMOC

Českomoranská myslivecká jednota (ČMMJ), vrcholná organizace českých myslivců, spolek s 72letou tradicí v myslivosti a ochrany přírody, se dostal do obtížné finanční situace — přijel restituci o "střechu nad hlavou" a musí si koupit někde v Praze jinou budovu. Lidé ve vedení ČMMJ a české myslivosti jsou poctiví a věci oddaní lidé, kteří dělají dobrou pověst české myslivosti. Myslím si, že je po sněle roztroušeno mnoho krajanů — ať už myslivců nebo ne —, kteří by byli ochotni také přispět. Pokud by jste byli ochotni ČMMJ pomoci, prosím, zašlete svůj příspěvek do Komerční banky, Praha 1, Spálená 51, číslo účtu 1953774602370100. Děkuji každému předem za podporu dobré věci.

LADISLAV J. HANKA, Kalaniasoo, MI

Hlasatel 5. října 1995

New museum showcases Czech and Slovak culture

CEDAR RAPIDS, Iowa - September 28, 1995 - The nation's largest museum and library of Czech and Slovak culture will be dedicated here the week of October 17-22, with many U.S. and international dignitaries expected to participate.

The October 21st dedication ceremony of the \$2.6 million National Czech and Slovak Museum and Library will be preceded by four days of civic receptions, ethnic food, a cultural and heritage parade, music, theater and film presentations and book readings.

Funded through charitable contributions, the red-roofed, 18,000-square foot facility with its distinctive carillon tower will exhibit nearly 5,000 artifacts, some of which are from 16th Century Europe.

The museum houses the largest collection outside the Czech and Slovak republics and displays nearly 50 authentic national costumes. A library boasts 10,000 volumes and will soon offer genealogy research and geographical information as help to those planning a trip to Europe.

A large group of volunteers and a small full-time staff from the Cedar Rapids area serve the not-for-profit, charitable organization. They raised funds to construct the building, replacing an older and much smaller facility. The site is expected to become a major international tourist attraction. Officials estimate it will draw some 15,000 visitors the first year.

Highlights of the dedication week include:

— A Czech-Slovak family film and puppet theater for schoolchildren on October 17

— A Slovak cuisine luncheon, folk art exhibit and a 125th birthday celebration of the Cedar Rapids Czech School on October 18

— An international cuisine luncheon on October 19 with music from an Irish folk-harp ensemble

— A Czech cuisine luncheon, Czech Village Day, a jazz concert, a salute to youth and a presentation by author Josef Skvorecký on October 20. The jazz concert will feature Prague's Jazz Section.

— A cultural and heritage parade, dedication ceremonies, cornerstone laying and reception for Czech Ambassador Michael Zantovský and Slovak Ambassador Branislav Lichardus on October 21

— Book readings and a closing celebration for Building Dedication Week on October 22.

Museum and library visitors pay a small admission. Tickets are available for all dedication week events. Write to: National Czech & Slovak Museum & Library, 30 - 16th Ave., S.W., Cedar Rapids, IA, 52404-5904